

18.03.2016.

Coleriu Săuier

Destinatar: Alin Nicuță

Expeditor: Balint Kata

Liceul Pedagogic „Benedek Elek”

Clasa a XI-a C.

Profesoara îndrumător: Cecé Abuen

Stimate Doamnelor Nicuță,

În primul rând, aș dori să vărturisesc că îmi place să citesc încă din copilărie. Când am fost mic, am citit doar pentru distracție, dar acum am o motivație diferită. Lumina cărților îmi oferă refugiu și alinare sufletască. După greutățile vieții de zi cu zi, vreau doar să mă aflu într-o poveste în care protagonistul nostru se confruntă cu existențe miracole sau cu mari obstacole. Îmi place să mă pun în locul personajelor și să trăiesc alături de ele povestea. Îmi place să mă reflectez ce aș fi făcut eu în locul lor. Când profesoara de nouămă a spus că vom asculta o provocare la lectură în care ne vor recomanda cărți, ochii mi s-au luminat imediat. M-am gândit: „Pot găsi cărți mai noi în care să mă aflu.” În timpul prezentării, au fost cărți care tot mi-au atras atenția, dar când am avut cartea aleasă de către dumneavoastră, am devenit foarte curios. Am mai citit această carte, dar asta s-a întâmplat acum câțiva ani și am uitat o mulțime de detalii în legătură cu povestea lui Diesel. Așa că am recitit cartea, am realizat că

nu am fost destul de matur să înțeleg cât de mari valori s-au conturat în această carte. Așa cum ai spus, putem urmări cum se maturizează o fetiță în lumea maristă, unde trăiește multe orori. În ciuda tuturor acestor lucruri, am admirat pozitivitatea și bunătatea constantă a lui Diesel, pe care le-a învățat de la tatăl ei, Hans Huberman, și bineînțeles există și această naivitate copilărească în ea. Îmi place foarte mult Moartea ca narator, așa cum a creat-o scriitorul. Ne vorbește pe un ton plin de umor, dar foarte serios și nu se zgârcește în cuvinte, spunându-ne adevărul urât care adesea doare. Această carte mi prezintă o lume utopică în care totul este idilic și perfect. De aceea, această carte m-a atins atât de mult, pentru că mi prezintă o lume fictivă de basm, ci mai degrabă viața unei fetițe și ale altor câteva persoane care suferă de probleme, teamuri și dureri cauzate de realitate.

Hoțul de cărți m-a învățat multe lucruri importante. Am râs de multe ori la comentariile naratorului, de exemplu „Ola omorâă câteodată cum mor oamenii!”, dar am plâns de cel puțin tot atâtea ori în timpul poveștii lui Diesel și a altor personaje. Am învățat câte ceva de la fiecare personaj cu care am făcut cunoștință și sunt sigur că fiecare dintre acești oameni ar putea fi modelele noastre din mai multe perspective. Am fost captivat de curajul, velenia bunătatea și perseverența lui Diesel. Diesel a fost cu adevărat curajoasă, pentru că a fost tachinată mult din cauza înăpăierii ei, dar s-a ridicat și s-a pus la încercare, chiar dacă nu a reușit, a încercat „Tata își dăse glasul și vorbe cu sfidare tăcută.”. După ce nu a reușit să stea în fața clasei, am început copii din nou

bulgărească. Copiii pot fi foarte răi, am experimentat și eu asta, însă eu nu am reușit să mă apăr, nu așa cum a făcut-o curajoasa noastră diesel, care i-a arătat băiețului câtă putere are ea. Voi reveni asupra amabilității lui Diesel imediat, dar mai întâi ap. vrea să spun că relația ei cu cărțile este foarte asemănătoare cu relația mea cu ele. Când soția primarului a chemat-o pe diesel în bibliotecă, naratorul nostru spune că „Erau cele mai frumoase furiuri pe care diesel Meminger le văzuse vreodată”. Cuvintele au o putere mare, pe care diesel a descoperit-o atunci și pe care mai târziu a eliberat-o, simțind întreaga forță a acestei descoperiri. Dar diesel nu a avut parte doar de momente minunate cu cărțile. Ea a avut și bătălii cu cuvintele. Uneori simt că mă înșeală cărțile și mă fac să cred că totul va fi minunat, dar din păcate viața nu este atât de simplă. Și diesel și-a dat seama de asta odată, la bibliotecă. „Nervozitatea, se gândi. Nervozitatea frumoasă. Să nu mă faceți furată. Vă rog, nu mă copleșiți, amăgindu-mă că vreun lucru bun poate să iasă din toate acestea. Uitați-vă la vânturile mele... Nu vreau să mă sper la nimic altceva.” La sfârșitul acestui gând, există o propoziție care fetița a considerat-o foarte șocantă și care i-a șocat foarte mult. Aceasta este propoziția mea preferată din carte și admit că o fetiță care este încă pe calea spre maturitate poate avea un gând atât de inteligent și minunat, care să-i umple inima. „Nu vreau să mă rog ca Max să fie în viață și în siguranță. Sau Alex Steimer. Pentru că lumea nu ți merită.” Cred că aceasta este cea mai

numată idee pe care a avut-o Diesel în carte.

Șiunt că trebuie neapărat să menționez impactul emoțional pe care l-a avut asupra mea această carte, datorită caracterului meu preferat, Max, boxerul eșeu cu părul ca pene. Max a luptat multe bătălii și nu a renunțat niciodată și și-a ținut promisiunea făcută când era mic. „Când uoarrea o să prindă, a jurat băiatul, ea va simți pumnul meu în față.” Atunci mi-a plăcut cu adevărat războimica noastră. Max a fost de mare ajutor în primul pas important al lui Diesel către maturitate. Ambele suflete aveau coșcuscouri, iar când și le-au împărțit, Diesel a hotărât că de acum înainte vrea să le înfrunte singură și că nu are nevoie de brațele protectoare ale tatălui ei. După aceea, primul cadou al lui Diesel pentru Max a fost o îmbrățișare pentru care Max i-a mulțumit cu o carte făcută de el. În timp ce Max era foarte bolnav, Diesel a adunat mai multe lucruri pentru el despre care vrea să-i povestească când Max se va trezi. Aceasta este o dovadă a bunătății lui Diesel. Aceste cadouri, lucruri aparent banale și gumoaie nesemnificative, i-au făcut cu adevărat inima eșeului să bata puternic. Gândul meu preferat despre relația dintre Diesel și Max este: „El era un hot de cărți. Celălalt fura cerul.” Apropos, de termenul „hot de cărți”, cel mai bun prieten și iubit al lui Diesel, Rudy, joacă un rol important în povestea ei. Și eu mi doresc acest tip de iubire cum era al lor. Pentru adevărată și mesfârșită Rudy mi-a intrat în inima mea prima dată când a cerut de la Diesel un sărut. Nu conta pentru el cât de uridari erau amândoi, conta doar el și Diesel. „El era nebunul care se pictase negru și învinsese lumea.

Ea era hotul de cărți, fără urințe." Povestea lor merita cu siguranță un final fericit. Dar așa e viața. Nu se poate face nimic, nu-i așa? Rudy a fost primul care a numit-o pe diesel hot de cărți și el a fost cel care a iubit-o mai mult decât orice. În povestea lor, lucrurile mărunte au adus cea mai mare bucurie. La fotbalul, furtul și acel moment anume în care ei au mâncat dulciuri, și Rudy a spus că "Asta înseamnă viața bună", dar ei a avut doar o bombonă. Când Rudy a murit, diesel i-a oferit ceea ce Rudy își dorise mai mult decât orice în întreaga lui viață. Diesel l-a sărutat. Aceasta a fost o expresie a iubirii ei nesfârșite.

Ce ar mai putea spune, dacă eu povestis deja despre dragoste? Despre acea iubire, de care mi-aș dori să fiu și eu parte care și-a arătat dragostea într-un mod destul de ciudat. Da, caracterul lui Rosa. Așa cum menționează și naratorul la sfârșitul romanului: "După ce am citit 'Hotul de cărți', am descoperit că îi numea astfel pe toți. Saubers. Saumensch. Mai ales pe oamenii pe care îi iubea". Avea o inimă foarte bună, pot spune asta fără nicio îndoielă. O iubea pe diesel și a fost atent, la fel ca atunci când diesel i-a cerut să țipe la ea când se trezea Max, ca atunci ea să știe și nimeni să nu bănuiască. Rosa a făcut-o. A intrat la școală și acolo și-a ținut promisiunea. Pentru final am postrat acel om care a scăpat de multe ori din ghearele morții și care a fost călăuzit mereu ~~de~~ de inima lui bună, lucru pe care îl admiri foarte mult. A adăpostit un evreu în lumea nazistă și i-a ajutat pe evrei cum a putut. Viața ei a fost salvată de tatăl

Max, așa că nu a intrat la partidul antecorințean de începutul nouanului.
Dar mai târziu a trebuit să intre la partid din motive de securitate.

Max, Rosa, dar cred că toți trebuie să mă întorc la caracterul marcanț al lui Diesel. Cele mai fricte zile ale lui Diesel au fost cele petrecute cu tatăl ei, Hans. Căntea menționează acest lucru: „Numai de ar mai putea fi atât de inocentă din nou, să simtă atâtă iubire fără să o știe, să o confunde cu rănelele și pătina cu doar o aronă de gem intimă de ea. A fost cea mai frumoasă perioadă a vieții ei.” Când Diesel a vrut ca tatăl ei a murit nu a avut putere să se uite la el. Pentru ea, el a fost viața, dragostea, căminul, siguranța și bunăstarea. Diesel a învățat foarte mult de el. Tatăl ei a știut toate năzbătirile și el a fost complice al lui Diesel. Narratorul spune asta când Diesel a uitat la tatăl lui: „Am dat ocol, să s-o văd mai bine și, din clipa în care am privit-o din nou, mi-am dat seama că pe el și iubea cel mai mult.”

Cred că această carte este plină de miracole și multe lecții. În viață, oamenii se pot confrunta cu aceleași probleme ca și personajele din această carte. Am dobândit multe valori noi și văd lumea pe o parte diferită, așa că înțeleg mesajul cărții. Însă există mai mult decât un mesaj în această carte și, dacă ne gândim la asta, putem descoperi tot mai multe valori noi. Această carte este o minune și vă sunt recunoscătoare pentru că ați ales-o, ferindu-vă din nou interesul și oferindu-vă astfel ocazia de a înțelege mesajul profund al cărții „Hoțul de cărți”.

Cu drag,
Bălinț Kata